

fulle bidrage i det enkelte Aar, eller at det staaer fast, hvormed de skulle bidrage? Man kom — jeg deeltog isvrigt ikke i Forhandlingerne derom — til den Overbeviisning, at det var rigtigst og fordeelagtigst for Landsdelene, at man satte deres Tilskud til et fast Beløb; derom vare alle de, der i Finantsubvalget vare tilstede fra de forskjellige Landsdele, ogsaa Medlemmerne fra Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen, enige, der var ingen Strid om, at det var den rigtigste Fremgangsmaade. Nu hændte det sig, at denne Fremgangsmaade var til Fordeel for Monarchiet i de første Aar; det viste sig nemlig, at Monarchiets Underbalance ikke var saa stor, som paaregnet, fordi Toldindtægterne indbragte bethdeligt Mere, end man havde calculeret; i de senere Aar kom det modsatte Resultat frem. Men istedetfor nu at kræve de samme Tilskud af Landsdelene eller et større end i det første Biennium, krævede Monarchiet et mindre Tilskud og tog det Manglende af sin Kassebeholdning, og har saaledes ud af Kassebeholdningen givet de enkelte Landsdele det tidligere for meget Opkrævede tilbage. Hvad er det da, man her klager over? Man seer, at hvilken Bei man end vilde gaae, maatte man komme til ganske det samme Resultat. Jeg skal indrømme, at der med Hensyn til den formelle Fremgangsmaade kan være forskellige Meninger; man kunde have gjort Afregningen op som et formeligt Regnestykke, men der er dog een Ting, som i høi Grad taler til Fordeel for den Bei, Monarchiet er gaaet. Naar man taler f. Ex. om en Mands Indtægter, saa kan Ingen forlange, at han skal tage sin Capital og regne den til Aarets, til de løbende Indtægter; det heroer aldeles paa Vedkommende selv, om han vil tage af sin Capital og regne det til Aarets Indtægt; men jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at der ikke er noget Biennium, uden at Monarchiet har brugt af sine Activer. Det er desværre ikke noget Glædeligt, men ligeoverfor det Spørgsmaal, med hvor stort Beløb de løbende Udgifter have oversteg de løbende Indtægter, kommer det væsentligt i Betragtning.

Jeg forsikker den ærede Rigsdagsmand (Fischer), at det virkelig indvirkede høitideligt

paa mig, da han reiste Spørgsmaalet om Forbeholdet; men det behøver jo ikke at være Tilfældet med Anden. Smidlertid troer jeg dog, at alle saadanne Forbehold, der tages af en lovgivende Forsamling, burde gjøre et alvorligt Indtryk, og jeg troer, at man skal være meget varsom med at tage dem for let. Jeg gjentager, at hvilken Bei man end var gaaet, enten den Bei, som den ærede Rigsdagsmand anseer for den rigtige, eller den Bei, som Regjeringen med Samtykke af det hele Finantsubvalg, sammentat af Afsendinge fra alle Landsdele, er gaaet, saa vilde Resultatet være det samme, der vilde være lige mange Penge i Monarchiets Kasse og i de forskjellige Landsdeles Kasser; i saa Henseende er Forholdet ikke i nogen Maade forandret, og Forfjellen bestaaer altsaa kun i Formen, det er den alene, der her kommer i Betragtning. — Der er en een Ting til, der er fremhævet at skulle have Betydning, nemlig, at man i sin Tid har foretaget en extraordinair Statteopkrævning i en enkelt Landsdeel. Det vilde jo imidlertid føre os meget for vidt, dersom vi her skulde gaae ind paa en Bedømmelse af denne Forholdsregel og navnlig paa at overveie den vedkommende Landsdeels finantzielle Forhold. Men undersøger man disse Forhold, og navnlig den paagældende Landsdeels Stilling i Henseende til Kassebeholdningen ligeoverfor de andre Landsdele; saa troer jeg, man vil komme til det Resultat, at der er fleet Tykkest paa den retfærdigste Maade. Men det er jo imidlertid ikke vor Sag, her at undersøge dette Spørgsmaal, ligesom det ogsaa forekommer mig, at de Vedkommende ikke behøve Rigsdagene til Klager; Klagerne ere saa høitopstede, at jeg synes, det er unyttigt, at man herfra giver dem Echo eller forstærker dem.

Jeg haaber man nu vil have indseet, at det foreliggende Spørgsmaal er i finantziel Henseende en reen Formsig. Man kan gjerne sige: vi betale ikke, førend Regnskabsaaret er affluttet, men saa maa Monarchiet nødvendigviis enten stifte Gjæld, oprette et Reservecfond eller have en særlig derpaa beregnet Kassebeholdning, thi hvorledes man end bærer sig ad, er det nødvendigt, at man har Pengene; naar